

Komentář k evangelium: Slavnost Ježíše Krista Krále.

Evangelium ze slavnosti Ježíše Krista Krále (Cyklus A).

‘Přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa.’ Abychom se mohli těšit z Božího království, musíme milovat tak, jak miloval Ježíš: z kříže, spolu s Marií, s pohledem upřeným na Boha Otce.

25.11.2023

Evangelium (Mt 25, 31-46)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici.

Tu řekne král těm po své pravici:
`Pojďte, požehnání mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.'

Spravedliví mu na to řeknou: `Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a

ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?'

Král jim odpoví: `Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali.'

Potom řekne i těm po levici: `Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít; byl jsem na cestě, a neujali jste se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě; byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.'

Tu mu na to řeknou také oni: `Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého, na cestě nebo nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?' On jim odpoví: `Amen, pravím vám: Cokoli jste

neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali.'

A půjdou do věčného trápení,
spravedliví však do věčného života.“

Komentář

Ježíšovo učení, které slyšíme v tomto evangelijním úryvku je velmi útěšné, vezmeme-li v úvahu případy osobní a sociální nespravedlnosti, které se množí ve společnosti, ve které žijeme.

Opravdu jsme svědky každodenního souboje mezi dobrem a zlem.

Kolikrát se nám může zdát, že ve světě vítězí ti, kteří jsou silnější a mají více prostředků k utlačování ostatních, ale Ježíš nám dává jasně pochopit, že zlo nemá poslední slovo. Bůh je spravedlivý a zvítězí spravedlnost.

V krédu vyznáváme, že Ježíš Kristus „vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé“. Odtud plyne naše jistota, že definitivní vítězství bude na straně dobra.

„Před Kristem, který je pravda, bude s konečnou platností odhalena pravda o vztahu každého člověka k Bohu – připomíná nám katechismus –. Poslední soud jasně ukáže, až do nejmenších důsledků, dobro, které každý vykonal nebo opomenul vykonat během svého pozemského života.“^[1] Někteří budou vydáni a jiní budou spaseni.

Katechismus vysvětluje peklo, když připomíná některá slova z prvního listu svatého apoštola Jana: „Kdo nemiluje, zůstává ve smrti. Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah — a víte, že žádný vrah nemá v sobě trvalý a věčný život“ (1 Jan 3,14-15). Náš Pán nás upozorňuje, že budeme

od něho oddělení, jestliže nepřispějeme na pomoc chudým a maličkým v jejich nouzi: jsou totiž jeho bratry.“^[2] —

Přesto však – a to je to, co nás naplňuje radostí – , nám připomíná, že existuje nebe. „Ježíš Kristus nám svou smrtí a zmrtvýchvstáním ,otevřel‘ nebe – učí opět katechismus. Život blažených spočívá v plném vlastnění plodů vykoupení, které zjednal Kristus; ten přidružuje ke své nebeské oslavě ty, kteří v něho uvěřili a zůstali věrni jeho vůli. Nebe je blažené společenství všech, kteří jsou dokonale přivtěleni ke Kristu.“^[3] —

Syn člověka se v okamžiku soudu ztotožňuje s hladovými a žíznivými, s cizinci, s nahými, s nemocnými a uvězněnými, se všemi, kteří na tomto světě trpí a považuje jednání vůči nim, jako by šlo o Něj samotného.

Právě proto nám svatý Josemaría připomíná, že „je tedy třeba vidět

Krista, který se s námi setkává v bližních. Žádný lidský život není životem izolovaným, ale je propojen i s dalšími životy. Žádný člověk není volný nerýmovaný verš, ale všichni společně jsme součástí jedné velké božské básně, kterou píše Bůh za spolupráce a v součinnosti s naší svobodou.“^[4] —

Toto není jen hezký způsob mluvení, ale odkazuje na hlubší Ježíšovu skutečnost. Syn Boží, který se stal člověkem v Ježíši Kristu, se stal jedním z nás, chudým, schopným poznat bolest, hlad, žízeň, pronásledování a to až k samotné smrti v nahotě na kříži.

Univerzálním soudcem bude ten stejný, který vytrpěl toto všechno a velmi dobře zažil, jak bolestné je troufalé pohrdání těmi, kteří se starají jen sami o sebe, a jak utěšuje láska štědrých lidí, kteří se nezastaví před potřebami svých bratří.

Francisco Varo

^[1] Katechismus katolické církve, n.
1039.

^[2] Katechismus katolické církve, n.
1033.

^[3] Katechismus katolické církve, n.
1026.

^[4] Svatý Josemaría, *Jít s Kristem*, n.
111.

Francisco Varo // Photo:
Kahlenberg - Cathopic

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-slavnost-jezise-
krista-krale/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-slavnost-jezise-krista-krale/) (17.03.2026)